

Црква Светог великомученика Георгија у Радучићу је мала једнобродна црква са правоугаоном апсидом и звоником на преслицу. Пресвођена преломљеним сводом. Иконостас потјече из првих деценија 19. вијека [1]. У селу

[Радучићу](#)

је постојало предање да је данашња црква најприје била турска капела. Главни историчар православља у Далмацији епископ Никодим Милаш 1901. године у својој књизи Православна Далмација наводи, да је црква у Радучићу отворена између 1524. и 1537. године [2], а томе одговара и реконструкција покојног сарајевског хисторичара Фехима Спахе, који се бавио турском владавином у Далмацији на основу докумената из анкарских и истамбулских архива.

Опис цркве

Лукови са звонима на цркви Св. Ђурђа су детаљи карактеристични за цркве грађене широм Далмације у распону од 13. до 16. вијека. Често се у сличним случајевима по стилу градње може мало поближе одредити колико су неки сакрални објекти стари, ипак радучка црква је толико једноставне (да не кажемо припросте) архитектуре, као уосталом и толике друге по далматинским селима, да нема неких посебних карактеристика по којима би се могло прецизније рећи из којег вијека потиче. По детаљима на pročелу као што су лунета или лукови са звонима, наликује на неке цркве грађене у распону од неколико вијекова по Далмацији [3].

Галерија

{gallery}crkve/dalmatinska/crkva_raducic{/gallery}

Референце

1. ¹ уред. Данко Перић, *Книнска Крајина 1: Завичајни клуб Книнска Крајина* Београд, Српско културно друштво “Зора”, Книн-Београд, Удружење Срба из Хрватске Београд, 2002.
2. ² Никодим Милаш (1989). *Православна Далмација : историјски преглед* (на ((ср))). Београд: Сфаирос. ISBN 86-81277-26-X.
3. ³ Сајт о селу Радучићу: [Чланак о цркви Св. Георгија](http://www.raducic.com) . (www.raducic.com)